

De fynske soldater ved grænsen 9. april 1940

Fynske soldater fra 1940. Man ser den trefodsgruppe, som kæmpede saa tappert ved Bredevad sammen med kanonfolkene fra kaptajn Bahsens kompagni. To blev dræbt, nemlig rekylgeværskytten Jørgen Andersen og gruppeføreren Poul Søgaard. (Nr. 3 fra venstre af de fire knælende). Kompagniet vil ære deres minde, staar der under fotografiet i Knud Bahsens billedsamling.

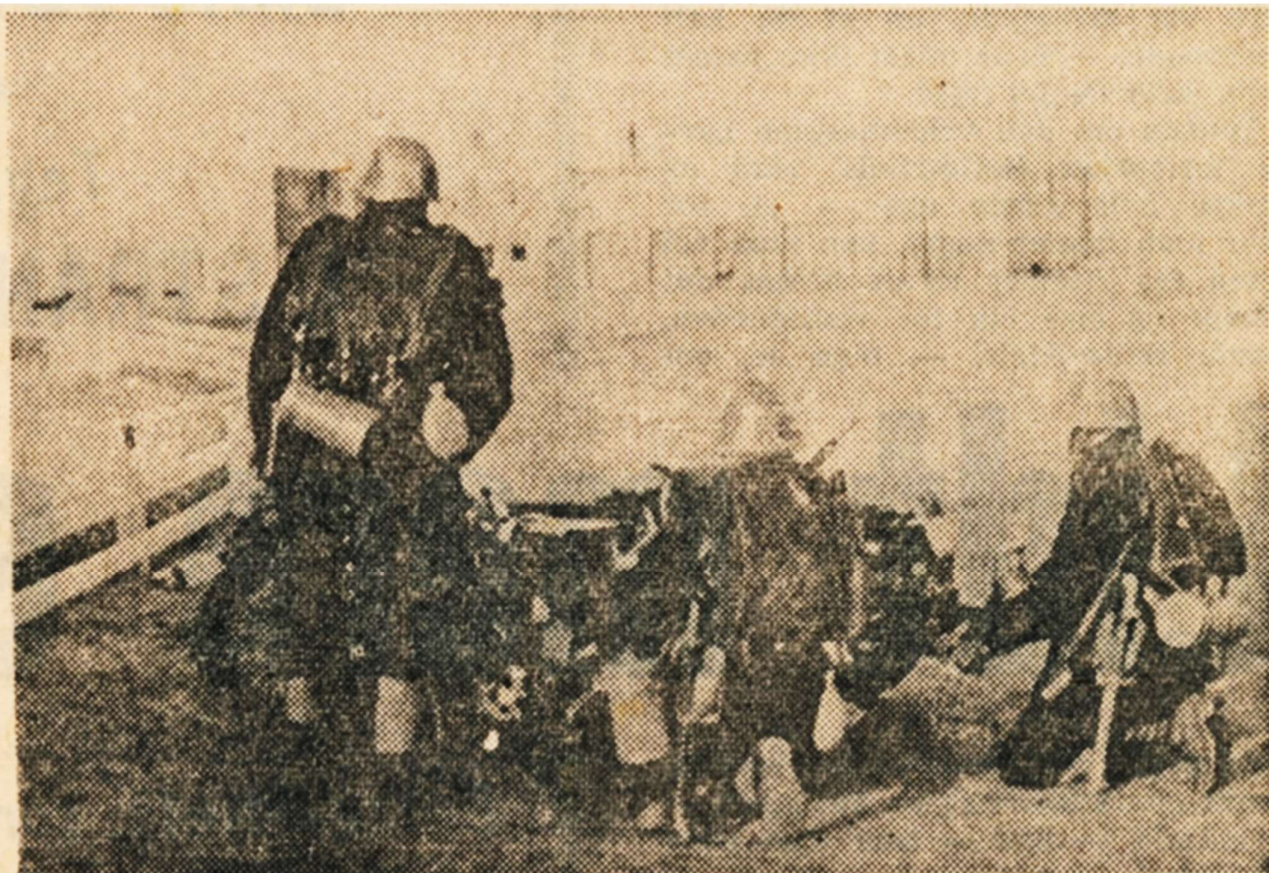
Fynske soldater spillede en hovedrolle ved grænsen den 9. april om morgenen. 4. bataljons tre cyklistkompagnier, udrustet med geværer og rekylgeværer, og afdelingens motorcykelkompagni, udstyret med karabiner 20mm maskinkanoner og rekylgeværer i trefod, var de første enheder, som mødte overfalds-styrkernes panserspidsere.

Første kompagni havde kaptajn C.C. Bartholdy, den senere folketingsmand og oberst, som chef, men 2. kompagni førtes af nu afdøde kaptajn L.M.K. Nielsen, 3. kompagni af kaptajn A.E.G. Klein og 4. kompagni af kaptajn K.N.S. Bahnsen. Kommandør for bataljonen var oberstløjtnant Sv. Claussen, og hans adjutant hed J.C. Skriver Jensen, i dag generalmajor og chef for jyske divisionskommando.

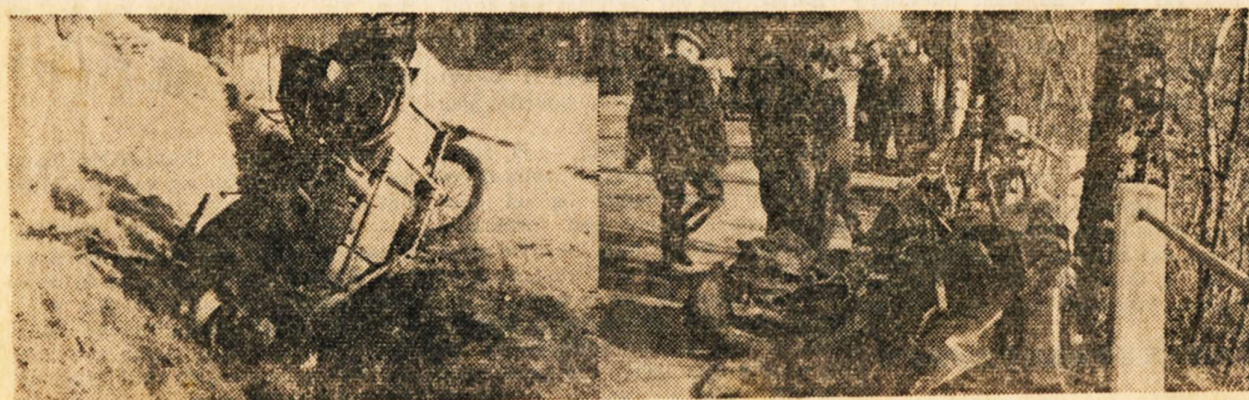
På Søgård, hvor den fynske bataljon havde hovedkvarter, befandt sig endvidere 2. fodfolkspionerbataljons afværgekompagni, og til grænsestyrkerne hørte endelig enkelte kompagnier af 2. regiment i Haderslev og fodfolkspionerkommandoet i Tønder samt nogle rekrutter i Sønderborg og to luftværnsbatterier i Løgumkloster og Røde Kro.

Alt i alt en såre beskeden styrke, næppe mere end 7-800 mand til at forsvare landet mod en halv snes veludrustede tyske soldater som tromlede over grænsen i ca. 2400 køretøjer. Udfaldet af denne kamp var givet på forhånd, og når man i dag studerer de danske styrkers opstilling og vurderer deres våben og udrustning, må man forbavsnes over, at regeringen så stædigt fastholdt ordren til at kæmpe, hvis grænsen blev overskredet.

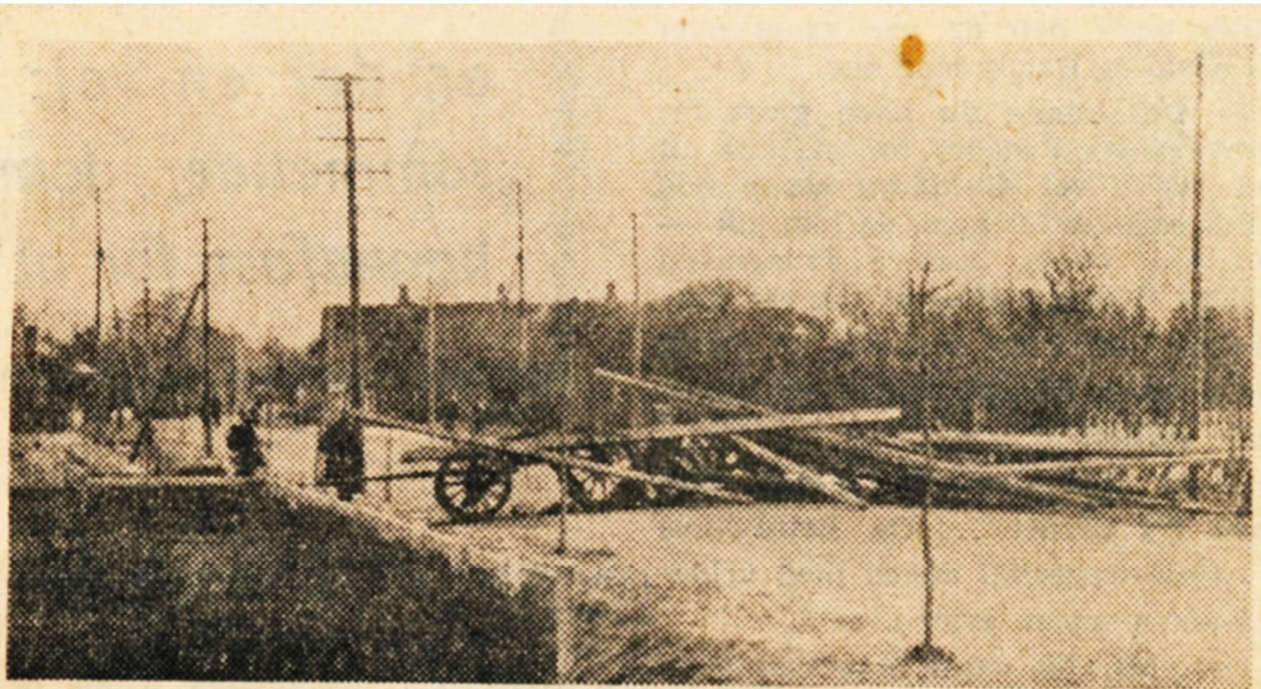
Da det hele var forbi, havde 13 soldater mistet livet, mens 24 sårede lå på landsdelens hospitaler. Med 6 dræbte og 13 sårede var 4. bataljon den hårdest ramte afdeling.

Dette billede blev taget i sydkanten af Aabenraa, få minutter før ildkampen begyndte. En tysk kugle for gennem det halve Aabenraa og borede sig ind i to bøger paa biblioteket. Den ene hed ironisk nok „Den første kamp“, den anden „Hjerternes haardhed“, og begge værker kan ses paa biblioteket den dag i dag.

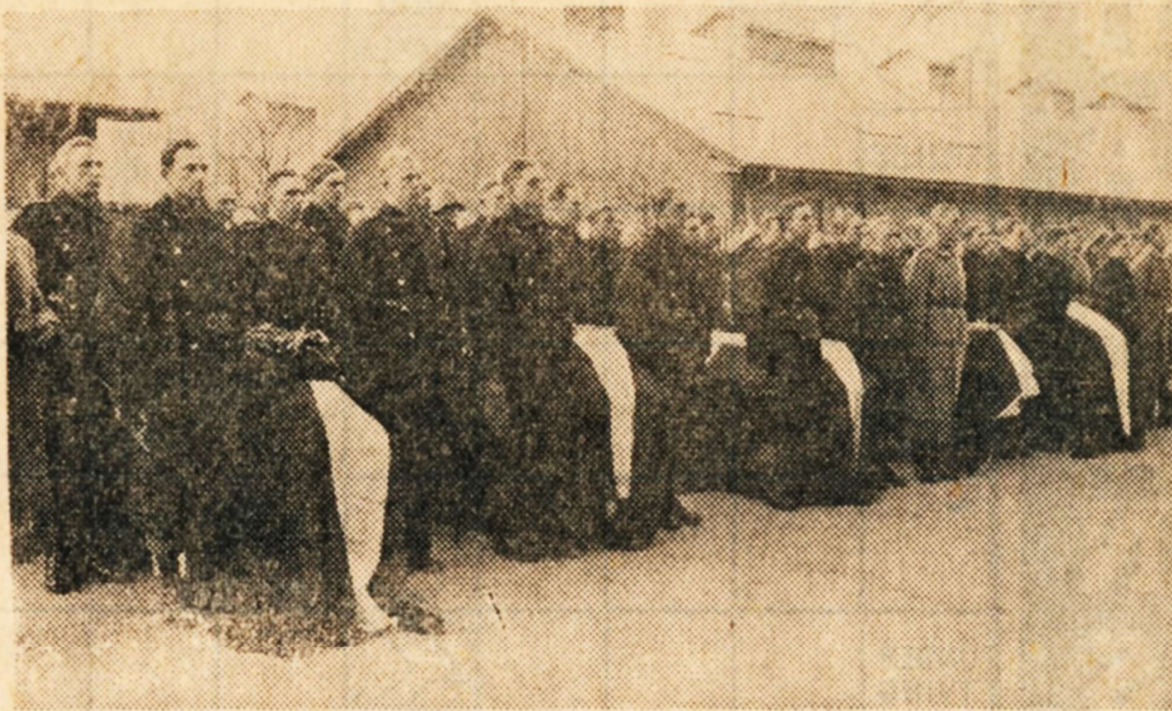
Et par glimt fra hovedvej 10. Til venstre er en af 4. kompagnis motorcykler endt i grøften, og føreren maatte have venstre ben amputeret. Til højre ses en motorcykel, som er blevet smadret af en kampvogn.

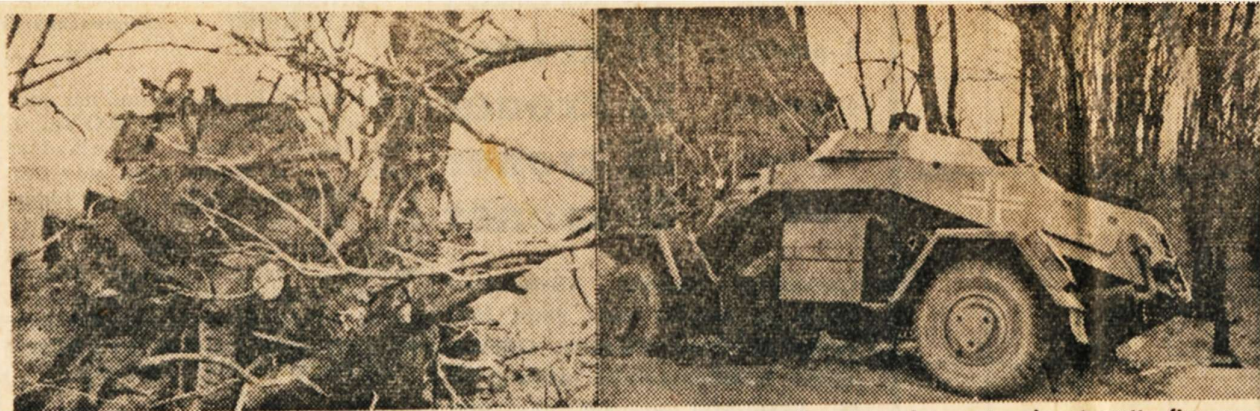
De spærringer, som man i al hast satte op, var det rene ingenting for de tyske panserkolonner. Her er en spinkel barrikade ved Bredebro, rejst af Befalingsmandsskolen.

Efter regeringens ordre var det forbudt at grave stillinger i den sønderjyske landsdel op til 9. april. Tyskland maatte for alt i verden ikke provokeres. Her ses det danske hovedforsvarsvaaben hin morgen, en 20 mm maskinkanon i en ønskestilling, men vel at mærke nogle dage før det tyske overfald.

Seks fynske soldaters liv kostede den 9. april 1940. Efter en højtidelighed paa Søgaard førtes kisterne til Odense kaserne, hvor oberst Mikkelsen talte. Her ses de flagsmykkede baarer paa kasernen.

Fra den dramatiske kamp ved Bredevad, hvor en sergent og en underkorporal præsterede at sætte fire panservogne ud af spillet med deres kanon. Her ses to af de ødelagte køreføjer.

Fyns Tidende

Søndag den 14. marts 1965

Billeder og tekst er uddrag fra en større artikel i Fyns Tidende i 25-året for Danmarks besættelse 9. april 1940.

OPROP!

Til Danmarks Soldater og Danmarks Folk!

Uten Grund og imot den tyske Regjerings og det tyske Folks oprigtige Ønske, om at leve i Fred og Venskab med det engelske og det franske Folk, har Englands og Frankrigets Magthavere ifjor i September erklæret Tyskland Krigen.

Deres Hensigt var og blir, efter Mulighet, at treffe Afgjørelser paa Krigsskuepladser som ligger mere afsides og derfor er mindre farlige for Frankriget og England, i det Haab, at det ikke vilde være mulig for Tyskland, at kunde optræde stærkt nok imot dem.

Af denne Grund har England blandt andet stadig krænket Danmarks og Norges Nøitralitet og deres territoriale Farvand.

Det forsøkte stadig at gjøre Skandinavien til Krigsskueplads. Da en yderlig Anledning ikke synes at være givet efter den russisk-finske Fredsslutning, har man nu officielt erklæret og truet, ikke mere at taale den tyske Handelsflaates Seilads indenfor danske Territorialfarvand ved Nordsjøen og i de norske Farvand. Man erklærte selv at vilde overta Politiopsigten der. Man har tilslut truffet alle Forberedelser for overraskende at ta Besiddelse af alle nødvendige Støtepunkter ved Norges Kyst. Aarhundredes største Krigsdriver, den allerede i den første Verdenskrig til Ulykke for hele Menneskeheden arbejdende Churchill, uttalte det aapent, at han ikke var villig til at la sig holde tilbage af »legale Afgjørelser eller nøitrale Rettigheder som staar paa Papirlapper«.

Han har forberedt Slaget mot den danske og den norske Kyst. For nogen Dager siden er han blit utnævnt til foransvarlig Chef for hele den britiske Krigsføring.

4a

Det besynderlige „Oprop“, som kastedes ud over Danmark fra tyske fly den 9. april om morgenen. Det er underskrevet af den tyske kommandør, von Kaupisch, og saavel bogstaveringen som sproget har i aarenes løb givet anledning til mange sarkastiske bemærkninger. Her ses kun „Opropet“s forside, hvor England og Frankrig beskyldes for at ville gøre Skandinavien til krigsskueplads. Derfor maatte Tyskland slaa til først.